

Газета виходить з вересня 1930 р.

КАДРИ МЕТАЛУРГІЇ

Газета Національної металургійної академії України

№ 7 (2730)

вересень 2018 року

«Україна – це метал. «Метал» – це ми»

Розповсюдження безкоштовне ©

Редакційна колегія

Головний редактор – ректор НМетАУ член-кореспондент НАН України професор **Величко О.Г.**

Заступники головного редактора: перший проректор д.т.н., професор **Іващенко В.П.**

проректор з наукової роботи д.т.н., професор

Пройдак Ю.С.

проректор з науково-педагогічної роботи д.т.н., професор

Шатоха В.І.

фахівець навчально-наукового центру, к.т.н., доцент

Никифорова Н.А.

Відповідальний редактор – **Никифорова Н.А.**

Секретар редакції – методист навчально-наукового центру Ізюмська **А.Ю.**

Члени редколегії: доцент кафедри електрометалургії к.т.н. **Жаданос О.В.**

декан гуманітарного факультету к.х.н. **Клімашевський Л.М.**

доцент кафедри металургійного палива та вогнетривів к.т.н. **Коверя А.С.**

голова ради студентів студентка групи МЛ03-14 **Гамова А.**

заступник голови профкому, доцент кафедри прикладної механіки к.т.н. **Селегей А.М.**

директор бібліотеки **Фахрутдінова С.М.**

керівник навчально-наукового центру, к.т.н. **Ясєв О.Г.**

ІНТЕРАКТИВНИЙ ЗМІСТ

ЗВЕРНЕННЯ РЕКТОРА НМетАУ ДО КОЛЕКТИВУ АКАДЕМІЇ

Шановні студенти, викладачі та співробітники!..... 3

ХВИЛЮЮЧІ МИТІ ПОСВЯТИ В СТУДЕНТИ

Головна площа НМетАУ 4

Нікопольський факультет НМетАУ 5

Криворізький металургійний інститут НМетАУ..... 6

На хвилі пам'яті 7

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ І НЕ ТІЛЬКИ

Напутні поради куратора групи..... 8

*Підсумки роботи ради з забезпечення якості освітньої діяльності і
підготовки фахівців 10*

«Арт-Метал» як віртуальний творчий майданчик 12

Дрес-код у вишах Дніпра 14

Спортивні новини

Нова перемога Дмитра 21

Стартував новий баскетбольний сезон серед студентів 21

Олімпійці серед нас..... 22

Студенти академії у всеукраїнському флеш-мобі 22

СВЯТКУЄМО ЮВІЛЕЙНІ ДАТИ

Кафедрі прикладної математики та обчислювальної техніки 45 років 23

*20 років Нікопольському факультету НМетАУ: примножуючи
славетні традиції 27*

Комбінату «Азовсталь» 85 років..... 33

СПІВПРАЦЯ З УКРОБОРОНПРОМОМ

Зустріч з гостями з ХКБМ..... 34

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

До 110-річчя від дня народження С.Л. Левіна (1908 – 1974)

Велике бачиш на відстані 36

До 90-річчя від дня народження І.А. Колесника (1928 – 2013)

Пам'ять про його справи залишається з нами 37

До 80-річчя від дня народження В.І. Большакова (1938 – 2015)..... 38

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ

Таке чудове студентське життя 42

ЗВЕРНЕННЯ РЕКТОРА НМетАУ ДО КОЛЕКТИВУ АКАДЕМІЇ

Шановні студенти, викладачі та співробітники!

Щиро вітаю вас з Днем знань та початком нового навчального року!

І, як завжди, наша особлива увага першокурсникам – тим, хто починає своє доросле життя в стінах Національної металургійної академії України. Я хочу сказати, що ви зробили правильний вибір. Металургійна промисловість завжди була важливою складовою економіки України, але саме зараз вона отримала новий поштовх. На металургійних заводах з'являється нове сучасне обладнання, експорт металургійної продукції зростає. Галузь потребує освічених технологів, інженерів-механіків, економістів, управлінців, програмістів тощо. Ви зможете знайти свій шлях і побудувати

кар'єру саме в цій галузі.

Я радий привітати також випускників коледжів та технікумів, які прийшли навчатися на третій курс. Ці студенти для нас особливо цінні тим, що вже мають уявлення про професію, і їхній вибір був цілком свідомим.

Я хочу зауважити, що навчання – це праця, і якщо ви це усвідомлюєте і налаштовані на таку працю, академія надасть вам безліч можливостей. Ми надамо вам високоякісну підготовку за фахом. Доказом того є високі посади директорів металургійних підприємств та фірм, які обіймають багато наших випускників. Ми також можемо запропонувати вам стажування та навчання за кордоном. Є угоди з провідними університетами Німеччини, Швеції, Польщі, і ви зможете отримувати подвійні дипломи. Ви можете стати науковцями, як багато наших випускників. І більшість наших професорів, доцентів та науковців є колишніми студентами ДМетІ-НМетАУ. Ви завжди можете розраховувати на допомогу наших викладачів, але й самі маєте докласти зусиль, щоб ваш життєвий шлях був успішним.

Ви, мабуть, чули багато розповідей про прекрасні студентські роки. Такими вони можуть бути й у вас. Адже наші студенти не тільки навчаються, але й мають насичене студентське життя поза межами аудиторій і лабораторій. Від вас залежить, наскільки дієвим буде студентське самоврядування. А успіхи наших спортсменів, серед яких є чемпіони світу, Європи та України, дозволили нашій академії стати лідером серед закладів вищої освіти України зі спортивних досягнень. Ви можете виявити свої таланти, беручи участь у художній самодіяльності або ставши членом однієї з кількох команд Клубу веселих та кмітливих. Вибір є.

Цей навчальний рік буде для нас дуже відповідальним, адже прийшов час підтверджувати наш високий статус національного закладу вищої освіти. Тож закликаю наших викладачів, науковців, студентів та співробітників зробити для цього все можливе.

Бажаю всім студентам, викладачам, науковцям, співробітникам академії успіхів у новому навчальному році, нових ідей, здоров'я, наснаги та гарного настрою!

Олександр ВЕЛИЧКО,

ректор НМетАУ,

член-кореспондент НАН України,

доктор технічних наук, професор

[Перейти до змісту](#)

ХВИЛЮЮЧІ МИТІ ПОСВЯТИ В СТУДЕНТИ

Головна площа НМетАУ

Вітання ректора
члена-кореспондента
НАН України О.Г. Величка

Декан факультету економіки і
менеджменту професор
Ковальчук К.Ф.

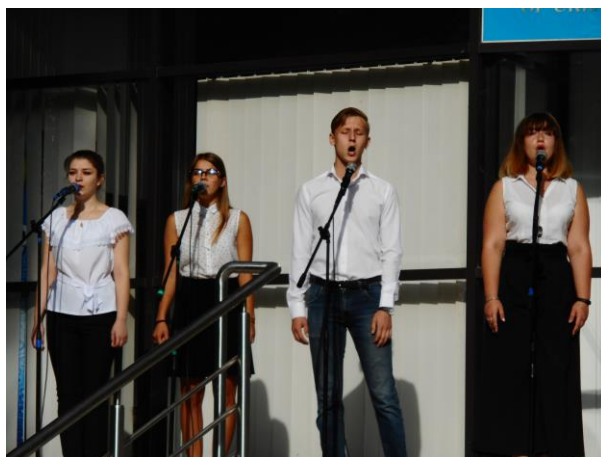

Заступниця голови ради
з виховної роботи професор
Лучанінова О.П.

Справжні козаки

Звучить гімн НМетАУ
Фоторепортаж Вікторії ПАСІЧНОЇ

Нікопольський факультет НМетАУ

З солдатів у студенти

Урочисте внесення прапора

**Виступ директора Інституту інтегрованих
форм навчання НМетАУ професора
Хохлової Т.С.**

Символічний ключ знань у надійних руках

**Минута мовчання в пам'ять про студентів,
загиблих в АТО**

Лауреат конкурсу «Пісні, народжені в АТО»

Світлина на згадку

Фоторепортаж Юрія СТУПАКА

Криворізький металургійний інститут НМетАУ

Вітальне слово директора КМІ НМетАУ професора Засельського В.Й.

Фото Наталії СУСЛО

На хвилі пам'яті

1 вересня 1977 року

1 вересня 1983 року

1 вересня 1983 року

**Світлина з архіву Володимира ЗЕМЛЯНСЬКОГО,
випускника 1982 року (група МЗ-77-1)**

[Перейти до змісту](#)

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ І НЕ ТІЛЬКИ

Напутні поради куратора групи

Любі наші першокурсники!

Раді вітати вас у стінах Національної металургійної академії України! Попереду у вас найцікавіший період життя. Саме навчання у закладі вищої освіти є часом, коли ви можете з успіхом розвиватися і як майбутні професіонали, і як особистості. Сподіваємось, що саме для цього кожен з вас і обрав шлях отримання вищої освіти.

Мабуть, кожен з вас багато разів чув фразу: «все залежить від тебе самого». Ці слова справедливі у будь-якому віці, але найбільш актуальні вони для вас саме зараз. Тільки від кожного особисто залежить, чи пройдуть найближчі чотири роки (період навчання у бакалавраті) як марудні й формальні, коли ви будете з мінімальними витратами часу та енергії проходити чергові етапи навчального процесу, лише очікуючи закінчення занять, щоб забути про них до наступного дня і мріючи отримати будь-яку оцінку, або будете використовувати час в аудиторії та поза нею для отримання нових знань, умінь та навичок, що складатимуть той багаж, який потім відображатиме ваше резюме при пошуку роботи.

Давайте спробуємо на хвилину стати керівником HR-відділу уявної компанії і порівняти два резюме.

Резюме 1	Резюме 2
... 2018-2022 р. – навчання на рівні бакалавр у Національній металургійній академії України. Захищено бакалаврську роботу на тему «....» і отримано диплом бакалавра металургії.	... 2018-2022 р. – навчання на рівні бакалавр (НМетАУ). Захищено бакалаврську роботу на тему «....» і отримано диплом бакалавра металургії з відзнакою. 2020-2022 р. – отримання другої вищої освіти (економіка). Захищено бакалаврську роботу на тему «...» і отримано диплом бакалавра економіки. Закінчив курси англійської мови, отримав сертифікат рівня B2. Маю навички роботи з 3D-принтером, працюю у програмах комп'ютерного моделювання та конструювання. Проходив практику у Німеччині в рамках програми за грантом ЄС. Отримав диплом за 2-е місце у Всеукраїнській олімпіаді з хімії. Брав участь у наукових дослідженнях на кафедрі, де навчався, за результатами зробив доповідь на Всеукраїнській студентській конференції. Маю дві друковані статті (у співавторстві з керівником бакалаврської роботи). 2020-2021 р. – був членом ради студентів факультету. Брав участь у спортивних змаганнях з бадмінтону, виборов 1 місце на загальнооміських змаганнях (2022 р.).

Ну як? Зверніть увагу – обидва уявні студенти витратили один і той же умовний час, 4 роки в стінах академії. А кого б ви на місці HR-спеціаліста запросили на співбесіду? Гадаю, питання риторичне. І якщо вам здається, що друге резюме є плодом уяви, то ви помиляєтесь. Чимало наших випускників мають значно більші надбання, ніж позначено тут.

Колектив викладачів академії радо допоможе вам в досягненні будь-яких ваших цілей, але для цього потрібні ваші власні зусилля. Сподіваємось, після перших місяців знайомства з академією та вашою групою, при звичаювання до нових умов життя, розкладу та інших моментів ви вже зможете визначити пріоритетні напрями свого розвитку, обговорити їх з куратором групи, який зможе проконсультувати вас щодо можливих засобів для досягнення конкретних результатів, людей, які нададуть необхідну інформацію тощо.

Бажаємо вам, наші нові студенти, здоров'я та успіхів у навчанні. Певні, що час у стінах академії стане для вас часом не тільки особистого зростання та яскравих досягнень, але й активного спілкування, щирих дружніх стосунків, нових ідей та задумок.

Чекаємо на вас в аудиторіях та лабораторіях, на лекціях та консультаціях, з будь-якими питаннями та проблемами. Для цього і працює наша Національна металургійна академія України.

Ольга КУЗЬМІНА,

доцент кафедри обробки металів тиском ім. акад. О.П.Чекмарьова,
кураторка групи МЕ07-13м

[Перейти до змісту](#)

Підсумки роботи ради з забезпечення якості освітньої діяльності і підготовки фахівців

Мета роботи ради НМетАУ із забезпечення якості освітньої діяльності і підготовки фахівців полягає у вирішенні проблем, пов'язаних з особливостями та розумінням перспектив якості вищої освіти в контексті входження до європейської простору та становлення інформаційного суспільства. Тому зусилля ради впродовж 2017/2018 навчального року були спрямовані на розвиток і вдосконалення програм підготовки, забезпечення якості викладацького складу, якості навчання тощо, що надало академії належне місце на національному рівні. До складу ради входять понад 100 співробітників та студентів.

25 червня 2018 року відбулося засідання ради, яке було присвячене підбиттю підсумків роботи за навчальний рік.

На засіданні ради з забезпечення якості освітньої діяльності і підготовки фахівців

До ключових питань, які розглядалися на засіданнях ради з якості у 2017/2018 навчальному році, відносились такі: якість освітніх програм; рівень підготовки абітурієнтів; інформаційно-методичне забезпечення навчального процесу; кваліфікація професорсько-викладацького складу; якість навчального процесу; рівень наукових досліджень, що проводяться в нашій академії; рівень оснащення навчального процесу; рівень підготовки випускників (включаючи практичну підготовку і готовність виконувати професійні функції) та їх затребуваність на ринку праці.

Робота ради з якості в основному проводиться в секціях за планами, які укладаються на їх засіданнях та затверджуються головою ради, а саме, першим проректором академії професором В.П. Іващенко. Плани роботи секцій передбачають щомісячні засідання секцій та раз на два місяці загальні засідання ради з забезпечення якості освітньої діяльності і підготовки фахівців. Кожному засіданню ради передуює розгляд порядку денного та проекту рішення на президії, яка складається з голів секцій.

Загалом у складі ради 11 секцій, а саме:

1. Секція новітніх технологій і прогнозування навчання (голова секції професор кафедри автоматизації виробничих процесів Потап О.Ю.)
2. Секція педагогічної майстерності (голова секції завідувач кафедри прикладної математики та обчислювальної техніки професор Швачич Г.Г.)
3. Секція моніторингу якості освітньої діяльності (голова секції професор кафедри обробки металів тиском Чухліб В.Л.)
4. Секція інформаційних ресурсів навчання (голова секції завідувач кафедри інформаційних технологій та систем професор Михальов О.І.)
5. Секція розвитку міжнародного співробітництва (голова секції проректор з науково-педагогічної роботи професор Шатоха В.І.)
6. Секція співпраці з роботодавцями (голова секції професор кафедри матеріалознавства Миронова Т.М.)
7. Секція якості освітніх програм (голова секції декан електрометалургійного факультету професор Селівьорстов В.Ю.)
8. Секція підсумкової атестації випускників (голова секції завідувач кафедри якості, стандартизації та сертифікації професор Должанський А.М.)
9. Секція студентської науки (голова секції проректор з наукової роботи професор Пройдак Ю.С.)
10. Секція патріотичного виховання та студентського життя (голова секції професор кафедри інженерної педагогіки Лучанінова О.П.)
11. Секція роботи з абітурієнтами (голова секції доцент кафедри металургійного палива та вогнетривів Сорокін Є.Л.).

На засіданнях, а їх було 5 протягом року, розглядалося багато питань щодо вдосконалення навчального процесу. Зокрема, були опрацьовані та винесені на розгляд вченої ради зміни до «Положення про організацію освітнього процесу у НМетАУ» в частині використання внутрішньої шкали оцінювання.

Для забезпечення якісного обліку навчального навантаження науково-педагогічних працівників НМетАУ було рекомендовано провести в пілотному режимі апробацію окремими викладачами на 2-3 факультетах запропонованої форми обліку навчального навантаження викладачів з метою їх запровадження з 2018/2019 навчального року.

Секція моніторингу якості освітньої діяльності провела певну роботу з удосконалення «Положення про визначення рейтингу структурних підрозділів, науково-педагогічних працівників, наукових співробітників, аспірантів та докторантів у НМетАУ».

Спільна робота секції інформаційних ресурсів навчання та секції патріотичного виховання та студентського життя була присвячена висвітленню життя академії у засобах масової інформації, підвищенню інформативності газети «Кадри металургії».

На засіданні ради було розглянуто та схвалено проект «Положення про репозитарій Національної металургійної академії України».

**Доповідає голова секції співпраці
з роботодавцями професор
Миронова Т.М.**

Секція розвитку міжнародного співробітництва підготувала план заходів щодо реалізації Концепції вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України, який був затверджений на засіданні ради.

Протягом усього навчального року розглядалися питання підготовки та працевлаштування випускників, удосконалення роботи філій кафедр на виробництві, удосконалення та осучаснення методів оцінки педагогічної майстерності викладачів. Було вирішено ввести до рейтингових показників відсоток випускників, які протягом року працевлаштовуються за своєю спеціальністю, та залучати до навчального процесу виробничників, в тому числі членів навчально-методичних комісій за спеціальностями.

На засіданнях ради було затверджено заходи щодо удосконалення внутрішньої системи забезпечення якості освітньої діяльності НМетАУ, зокрема, процедур, спрямованих на вдосконалення освітніх програм.

Секції новітніх технологій і прогнозування навчання спільно з секцією якості освітніх програм рекомендовано опрацювати методичні рекомендації з оцінки якості програм бакалаврів та магістрів з огляду на відповідність цілям та результатам навчання.

Було розглянуто питання імплементації системи забезпечення якості освіти у НМетАУ та участі академії в європейському проекті Erasmus +.

Окрема увага приділялася питанням зростання кількості публікацій у наукометричних базах Scopus та Web of Science. Рекомендовано провідним ученим академії залучати студентів до виконання наукових досліджень з зарубіжними партнерами, що дозволить спростити публікації у цих наукометричних базах.

Результати роботи та рішення ради висвітлювалися на офіційному сайті академії та на сторінках газети «Кадри металургії». В кінці кожного навчального року готуються та публікуються звітні матеріали з рішеннями та рекомендаціями щодо покращення якості підготовки спеціалістів у Національній металургійній академії України.

Світлана РИНКЕВИЧ,

методист навчально-наукового центру

[Перейти до змісту](#)

«Арт-Метал» як віртуальний творчий майданчик

Вже доволі тривалий час на офіційному сайті нашої академії успішно реалізується творчий проект «Арт-Метал». Цілі та завдання цього проекту за великим рахунком зводяться до однієї доволі амбітної мети – висвітлення творчих захоплень студентів, викладачів та співробітників академії. «Арт-Метал» – це унікальний в своєму роді для закладів вищої освіти віртуальний майданчик, що відкритий для ознайомлення як для тих, кому металургійна академія є рідним місцем навчання та роботи, так і для тих, хто цікавиться життям академії і прагне вступити до неї. Літературним менеджером цього проекту є доцент кафедри філософії та політології Наталія Валеріївна Леонова.

Юнаки та юначки з різних курсів, факультетів та спеціальностей мають можливість продемонструвати свої таланти в різних техніках та видах живопису, скульптури, у декоративно-ужитковому мистецтві, поезії, художній прозі, фотомистецтві тощо. Серед них, наприклад, студент групи МЕ06-14 Олег Леонов, який захоплюється не просто поезією, а таким її видом, як хокку. Ось для прикладу його хокку під назвою «Душа»:

Співає й плаче
Дитина у нашім серці.
Глухим зручніше.

Прозова творчість є цікавою для співробітників академії: доцента кафедри обліку та аудиту Ренати Борисівни Сокольської, доцента кафедри філософії та політології Станіслава Безкоровайного, до недавнього часу доцента кафедри управління проектами Сергія Валентиновича Антоненка. Гарні живописні роботи демонструють студентка групи ЕО01-12 Яна Конкіна, завідувача сектором бібліотеки Ганна Адамян-Лагун. Художня фотографія стала творчою стихією для фахівця навчально-наукового центру Наталії Головіної, студента-випускника О. Дунаєва. Особливої уваги заслуговує мистецтво художнього литва – переведення в метал творів скульптури. В дипломних роботах студентів кафедри ливарного виробництва та їх керівників ми бачимо красу та грацію металу.

Робота Ганни Адамян-Лагун

Робота Яни Конкіної

«Арт-Метал» – це ще один спосіб продемонструвати свої таланти, пережити творчий успіх, почути схвальні відгуки та конструктивну критику. Для деяких студентів, які є учасниками цієї творчої спільноти, це перший «вихід у світ» їх творчого захоплення. Зрозуміло, що воно може вичерпатися за доволі короткий час, а може стати справою усього життя. Цього юні особи ще не знають, молодість на те й молодість, аби людина шукала себе і своє місце у цьому багатогранному світі. Можливо, воно так і залишиться захопленням на усе життя, що буде душевною та сердечною втіхою, а можливо, переросте з аматорської «проби пера» у справжнє професійне ремесло. У будь-якому разі це збагатить саму людину творчими пошуками, світлим натхненням, знайомством з творчістю інших.

Творчий самовираз сприяє й гартуванню характеру, адже для деяких студентів таке оприлюднення свого творчого захоплення реалізується через подолання невпевненості та страху перед публікою.

В наш складний час геополітичних та соціально-економічних зрушень особливої цінності набуває саме творча особистість. Сучасний український культурний простір перевантажений новомодними іноземними словами. Ми спостерігаємо, як наполегливо поняттю «творчість» протистоїть слово «креативність». На нашу думку, це не питання філологічних та семантичних диспутів. Українській ментальності ближче за формою та змістом саме слово «творчість» (Творець, творити, витвір). Воно передбачає перш за все роботу над собою, залучення нового знання, активізації внутрішніх сил, набуття безцінного особистісного творчого досвіду. Проте, нажаль, не усі усвідомлюють це, поспішаючи гордовито називати себе «креативними». Варто зрозуміти ще за молодих років просту

правду життя – у житті креативним може бути кожен, але далеко не кожного можна назвати у цьому житті *творчою особистістю*.

Зразки художнього литва

Тетяна БОРИСОВА,
доцент кафедри філософії та політології
[Перейти до змісту](#)

Дрес-код у вишах Дніпра

Від редакції. Стаття, що пропонується вашій увазі, є продовженням статті «Чи повинен бути дрес-код в академії?», яку можна прочитати в № 7 «Кадрів металургії» за 2017 рік (https://nmetau.edu.ua/file/2017-10-02-km-no_7.pdf).

«Костюм є ... найважливішою ознакою,
за якою ми можемо будувати висновки про
звички, звичаї і спосіб життя кожної людини ...»
О. Уайльд

Хочеться продовжити розмову про зовнішній вигляд студентів.

Яку ж роль відіграє одяг у нашому житті?

Ще пару десятків років тому ніхто не замислювався про одяг як про іміджеву складову, а думали лише про спосіб збереження тепла та пристойність. Деякі й досі дотримуються такої думки.

Можна скільки завгодно заперечувати силу враження і вважати, що лише один професіоналізм приведе вас до мети. Але краще витратити час на роботу над собою і зробити це не заради інших, а заради самого себе.

Правильний гардероб – це саме той, який розкриває вашу індивідуальність. Він допоможе вам стати більш впевненою в собі людиною, більше любити себе. І це проектується на оточуючих.

Я не заперечую необхідність професійного розвитку, але щоб достукатися до небес (вищого керівництва) або знайти потенційних партнерів в бізнесі і продемонструвати свої

ділові якості, має відбутися знайомство, вас повинні помітити. Тут і знадобиться правильний гардероб.

Ви на власному досвіді переконаєтеся, як легко і приємно заводити корисні знайомства, як змінюються самооцінка і ставлення до дійсності. І як можна прогавити усі ці можливості, не приділивши належної уваги зовнішньому вигляду.

Одяг – частина професійного іміджу, засіб комунікації та підняття настрою. До нього можна ставитися не надто серйозно, проте, одяг, безсумнівно, відіграє свою роль. А дрес-код дисциплінує й одночасно змушує вмикати фантазію та винахідливість, перебуваючи у певних рамках.

У кожному виші є свої вимоги до одягу працівників та студентів. Зазвичай вони встановлюються правилами внутрішнього розпорядку. Наприклад, не можна з'являтися на роботу чи на заняття у шортах, пляжних капцях і спортивних костюмах. Крім того, забороняється одяг, що демонструє релігійну приналежність, а в цілому студентам рекомендовано діловий стиль та охайний зовнішній вигляд. У деяких ЗВО вимоги до одягу не встановлено. Але це не означає, що студент може дозволити собі з'явитися на заняття у чому завгодно.

У деяких спеціалізованих університетах запроваджується своя уніформа, яку повинні носити всі студенти цього закладу. Це робиться для виділення студентів з основної маси людей. За такими уніформами можна легко визначити, де вчиться той чи інший студент. До того ж, у суспільства на підсвідомому рівні формується повага до таких людей. Але й сам студент з гордістю носить подібну форму та намагається стежити за нею, що привчає до акуратності.

Розглянемо вимоги до одягу у вишах рідного Дніпра та ставлення самих студентів до правил. І щоб не бути голослівною, я провела невелике опитування серед студентів закладів вищої освіти м. Дніпра. І поставила такі питання:

1. Чи знаєте ви, що таке дрес-код?
2. Чи існує у вашому ЗВО дрес-код, чи дотримуєтеся ви його? Чому?
3. Як би ви поставилися до введення дрес-коду у вашому ЗВО?
4. Чи потрібен дрес-код у повсякденному житті? Чи використовуєте ви його на будь-яких заходах?

Також деякі з опитаних захотіли поділитися історичними фактами появи вимог до одягу у їх майбутній професії.

Поліна Непомняща, студентка 1 курсу Дніпропетровської медичної академії, медичний факультет.

1. Так, я знаю що таке дрес-код. Це конкретна форма одягу, необхідна при відвідуванні певних заходів і закладів.
2. У моєму ЗВО є правила і вимоги до одягу. Всі студенти незалежно від факультету, на якому вони навчаються, повинні завжди бути у класичних білих халатах, мати при собі медичну шапочку і спеціальне змінне взуття.

Зазвичай не має значення, що під халатом, але бажано, щоб одяг був не надто яскравий. Я дотримуюся цього правила, тому що без халата на лекціях сидіти не дозволяється, а мені дійсно подобається в ньому ходити. Тому що, якщо ти у халаті, то відразу зрозуміло, якого ЗВО ти студент, а це приємно та престижно.

3. Я ретельно обирала майбутню професію й пишаюся, що

стану лікарем. І була би проти скасування дрес-коду у моєму ЗВО. Хочу також розповісти деякі історичні факти про походження одягу для лікарів.

Білі халати вважаються найпоширенішим одягом медпрацівників. Не дивлячись на те, що модний медичний одяг вже давно набув нового вигляду, величезну кольорову гаму і безліч різновидів, халати не втрачають своєї популярності та, як раніше, вважаються шатами лікарів і медсестер. Про те, хто саме вперше вдягнув білий халат, існує безліч версій. Був час, коли лікарі не носили медичні халати, цей вид одягу з'явився тільки у 20 столітті. До цього моменту операції проводилися без спеціального одягу. На лікареві міг бути хіба що фартух, а в окремих випадках нарукавники. Тоді ще не знали, що таке стерильність, і навіть не існувало необхідної обробки інструментів. Спецодяг з давніх часів носили тільки сестри милосердя. У середньовіччі саме вони займалися виходжуванням хворих, а лікування проводилося в монастирях. Спочатку їх вбрання було чорно-білого кольору, а на початку 20 століття сестри Червоного хреста носили білі нарукавники, сукні з білими манжетами та такі ж капелюшки. Спеціальний одяг, як і стерильність в медицині, з'явилися завдяки хірургові Джозефу Лістеру, який почав використовувати карболову кислоту для дезінфекції інструментів. Трохи пізніше він запропонував використовувати рукавички, пов'язки на обличчя та спецодяг, але для того, щоб захистити самих лікарів від зараження з боку пацієнтів, а не задля безпеки хворих. А білий колір білизни й уніформи використовувався в лікарнях, як найчистіший. Через те, що білий халат сильно відбивав світло ламп, багато хто став помічати дискомфорт і порушення зору. Тому були введені синій і зелений кольори, що зняло напругу з очей та слугувало для розрізнення співробітників відділень. У другій половині 20 століття почали використовувати спецодяг для лікарів, що складається зі штанів і сорочки без ґудзиків. Знайомий нам зараз одяг для хірурга було вигадано у 70-х роках, і виглядав він як рівні брюки і куртка з короткими рукавами та V-подібним вирізом. Сучасний асортимент дозволяє купити медичний одяг найрізноманітніших моделей. Якщо раніше його шили з бавовни, то зараз для цього використовують суміш натуральних і синтетичних волокон. Завдяки таким матеріалам костюми співробітників медичних установ стали практичними і стильними. Білий колір, як і раніше, актуальний, але поступово відходить у минуле. Тепер лікарі й медсестри обирають блакитні, фіалкові, зелені, персикові, рожеві, помаранчеві кольори, а замість халатів найчастіше воліють носити більш зручні костюми. Я буду пластичним хірургом, і швидше за все теж оберу для роботи якийсь кольоровий костюм.

4. Я вважаю, що у вільний час кожен має право носити те, що він хоче, і в чому йому зручно. Халат, крім як у академію, нікуди більше не вдягаю. А на заходах, пов'язаних з медициною, досить офісного вигляду.

Максим Обухівський, студент 2 курсу Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна, механічний факультет.

1. Так, звичайно, я знаю що таке дрес-код.

2. В моєму університеті немає спеціально обумовленої форми одягу. Студентам досить бути акуратними. І я завжди виглядаю відповідно. Спеціальне обмундирування мають тільки ректор і деякі завідувачі кафедр.

3. Я йшов за прикладом своїх батьків, а вони вчилися за радянських часів і носили форму, тому був готовий морально до дрес-коду. Окрім того, моїм батькам видали спеціальні нагрудні знаки «Академічні», які видаються після закінчення спеціалізованих навчальних закладів. Тому я не проти введення дрес-коду в моєму ЗВО. І я із задоволенням буду носити форму як у університет, так і на майбутню роботу.

Історично склалося так, що у залізничників була своя форма. До революції вона поділялася на 4 розряди: для інженерів шляхів сполучення; чиновників центральних установ;

чиновників місцевих установ; залізничних службовців. До розряду службовців належав обслуговуючий персонал станцій і депо. Відмінності форменого костюму для них полягали головним чином у кольорі оторочок за їхньою службою (червоний, зелений, синій і жовтий). Окрім того, чиновники та інженери мали 7 настановних форм обмундирування: парадну, святкову, звичайну, особливу, буденну, для літа та дорожню. У перші роки радянської влади залізничники доношували старі формені костюми, але без емблем. Перша радянська залізнична форма була запроваджена в 1926 р.

1932 р. – особливостями форменого костюму були темно-синій колір тканини та знаки відмінності червоної емалі, розміщені на петлицях: у вищого командного складу – зірочки, у середнього – шестигранники, у молодшого та рядових – кути.

1955 р. – форма була замінена формою громадянського зразка. Знаки відмінності перенесли на петлиці.

1963 р. – на формі з'являється емблема залізниць СРСР – колеса та крила. Технічний знак (молоток і ключ) зберігся.

У 1973 р. згідно з наказом з'явилися нарукавні знаки у вигляді п'ятикутника з золотавими галунами. Нашивалися вони на лівому рукаві пальта, піджака, жакета або куртки, вершиною донизу. В окантовці зеленого кольору був вміщений жовтий технічний знак у вінку, над вінком – емблема залізничного транспорту.

1985 р. – комплект одягу містив двобортне пальто і костюм, що складався з піджака (двобортного у вищого і старшого керівного складів, і однобортного у інших). Колір зимової форми – темно-синій, літньої – світло-сірий. На голові носили кашкет. Жінки – вовняний берет за кольором костюму. Взимку замість кашкета була шапка-вушанка, яку було зроблено з сірого каракулю. Весь набір: гудзики, кокарда, емблема, галуни, шиття – жовтого кольору. Перелік і дизайн емблем та форми залізничників України затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 1996 року за № 1508 «Про знаки розрізнення і формений одяг працівників залізничного транспорту». Згідно з актуальною версією документу, до переліку розпізнавальних елементів входять емблема, позначення товарів і послуг Укрзалізниці; технічний знак; наплічні знаки; вишивки на комір; петлиці; кокарда.

Емблема української залізниці – це зображення колеса, розташованого під деяким кутом до спостерігача. Її вертикальний розмір становить 18 мм, а горизонтальний – 8 мм. До осей колеса примикають стилізовані крила з розмахом 60 мм. Емблема виконується в золотистому кольорі вишивкою для вищого керівного складу та у вигляді металевого значка для інших службовців.

4. У повсякденному житті я не використовую якийсь спецодяг. Я захоплююся спортом, і швидше за все стиль мого звичайного одягу – спортивний. А дрес-код останнім разом я використовував, напевно, тільки для випускного вечора в школі. Це був офіційний чорний костюм.

Анна Селецька, студентка 5 курсу Humber, Global Business Management; Toronto, Ontario, Canada.

1. Дрес-код – це відповідний зовнішній вигляд для відвідування різних місць і заходів.

2. Перші два курси я навчалася в Національному гірничому університеті, і як такого дрес-коду в ньому немає. Але завдяки величезному бажанню і старанням, я змогла поїхати до Торонто і продовжити навчання там. Оскільки я є іноземною студенткою в міжнародному Університеті, то особливого дрес-коду для мене немає. Звичайний кежуал-стиль, якому віддає перевагу 90 відсотків населення всієї нашої планети. Але є особлива кольорова палітра, що є візитівкою Університету, яка дає особливий дух єднання. І, звичайно, всі університетські

Анастасія Івлева, студентка 4 курсу ДНУ ім. О.Гончара, юридичний факультет.

1. Так, я знаю, що таке дрес-код. Це певний одяг, який вимагають для відвідування заходу або закладу.

2. У моєму ЗВО немає дрес-коду, тому від нас не вимагають певної форми. Наскільки я знаю, форми одягу дотримуються тільки в одному виші нашого міста – ДУВД. Я дотримувалася правил, пов'язаних з одягом, тільки тоді, коли навчалася в школі – білий зверху і темний низ.

3. Я ставлюся нейтрально до введення дрес-коду в моєму університеті. Мені здається, що студенти в силу різних обставин не будуть дотримуватися дрес-коду. Деякі студенти працюють, деякі підробляють, деякі просто рідко ходять на заняття. Студенти – не школярі, вони самостійні люди, у яких крім відвідувань університету існують інші обов'язки. Студенти надані самі собі, за нашим життям по суті не стежать навіть куратори. Тому, я гадаю, запроваджувати дрес-код немає сенсу.

4. Гадаю, що у повсякденному житті дрес-код зустрічається часто. На багатьох заходах, на багатьох роботах, вечірках дрес-код є вимогою. Я завжди дотримуюся дрес-коду, якщо мене про це просять. Дрес-код діє навіть у клубах. Наприклад, дівчат у спортивному вигляді не пускають у клуби і заклади. Існує простий принцип: ви одягаєтеся так, щоб висловити ставлення не тільки до себе, але й до оточуючих. Ніхто не зобов'язаний бути «людиною без власного обличчя», але й усі негативні наслідки радикальних форм самовираження – це ризики, які ви на себе берете, провокуючи оточуючих. Потрібно знайти правильний баланс між тим, що хочеться вдягти і тим, чого хочеться досягти. Кожна професія накладає на людину свій відбиток. Я майбутній юрист. А юрист не може дозволити собі деяку вільність у поведінці, зовнішності або одязі. Наприклад, за появу в суді в шортах або у міні можна втратити статус адвоката.

Юлія Нуріна, студентка 2 курсу Дніпровського державного аграрно-економічного університету, факультет ветеринарної медицини.

1. Так, я розумію що означає дрес-код.

шарфики, капелюхи, значки та стрічки виконано в єдиній кольоровій гамі – жовто-коричневій.

3. Якщо запроваджувати якийсь певний суворий дрес-код, то з огляду на величезну кількість іноземних студентів, це, напевно, буде більш негативним, ніж позитивним. Оскільки тут є різні національності і культури, то, відповідно, ставлення до одягу теж різне. А дрес-код повинен бути максимально зручним для усіх народів і національностей. Тому університетського шарфика або значка досить.

4. Складне питання у даний час, тому що більшість людей зараз не хоче бути подібними один до одного. Тому, навіть коли зазначено особливий вид дрес-коду, молодь намагається відокремитися від «сірої маси». Що стосується мене, то я намагаюся дотримуватися дрес-коду, якщо він зазначений у запрошенні на якийсь захід. А у повсякденному житті віддаю перевагу вільному стилю одягу.

2. Я довго розмірковувала, ким хочу бути, і навіть проходила спеціальні психологічні тести, тому впевнена, що зробила правильний вибір. Я майбутній ветеринар. Факультет ветеринарної медицини розташований у трьох навчально-лабораторних корпусах. При факультеті функціонує віварій, в якому утримуються свійські та лабораторні тварини, що використовуються як в навчальному процесі, так і для проведення наукових досліджень. Тому цілком природно, що від нас вимагають одягатися у спеціальну форму. Ми кожного дня хоча б на одній лекції вивчаємо тварин, робимо різні маніпуляції, препаруємо трупи тварин. Спецодяг ветеринара дуже схожий на лікарський. Це може бути білий халат, а може бути костюм, який складається зі штанів і куртки синього або зеленого кольору. Також при виконанні лабораторних робіт обов'язкові латексні рукавички, пов'язка на обличчя та

спеціальна шапочка, іноді фартух.

Я завжди дотримуюся встановленого дрес-коду, бо це насамперед моя особиста безпека.

3. В моєму університеті суворо дотримується дрес-коду лише мій факультет. Інші студенти одягнені, як заманеться. Я не вважаю, що потрібно вводити дрес-код для всіх студентів. Це буде складно виконати: одні просто не схочуть, а у інших немає достатньо коштів для придбання особливих речей. Але особисто для мене форма – це добре, не треба кожного дня думати, як по-новому одягатися.

4. Для мого звичайного повсякденного життя дрес-код не потрібен, мені вистачає форми у ЗВО, тому я виглядаю як звичайна сучасна дівчина: джинси, светр або сорочка, іноді сукня. А на урочистих заходах я намагаюся виглядати відповідно, гарно та доречно, тобто дотримуюся дрес-коду.

Артур Туровець, курсант 2 курсу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, факультет підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції.

1. У наш час, я вважаю, кожен розуміє, що таке дрес-код.

2. У моєму ЗВО суворо дотримуються дрес-коду, і я не є винятком. Я вважаю, що кожен, хто хотів стати поліцейським, військовим або юристом, одразу був готовий до того, щоб носити форму. Навчання у моєму університеті – це і новий

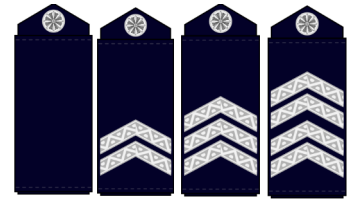
розпорядок дня, стиль життя, харчування і взагалі відношення до життя. Особисто для мене початок був складним, але на даний момент я навчився розподіляти свій час і робити все вчасно. Сувора дисципліна та дотримання правил і дрес-коду допомагають мені подолати труднощі навчання і таку серйозну дисципліну, як вогнева підготовка.

3. Мені подобається носити форму. Ще більш мені подобається, що вона має новий вигляд. Коли я вивчусь і стану справжнім поліцейським, я буду з гордістю носити свою нову форму. Впродовж 2015 року в Україні проводилася масштабна реформа правоохоронних органів. Зміни торкнулися організаційної структури відомств і зовнішнього вигляду поліцейських. Згідно з Постановою Кабінету Міністрів № 823 від 30 вересня 2015 року були введені нова система звань і відповідні знаки відмінності.

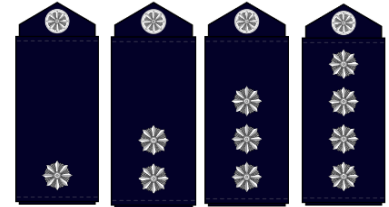

Для молодшого складу передбачені сині погони із тканини з вишитими або витканими смужками, кут вигину яких спрямований до коміру: рядовий – без смужок; капрал – дві смуги; сержант – три смуги; старший сержант – чотири смуги.

Звання середнього офіцерського складу кодуються розташованими по осовій лінії восьмипроменевими зірками без додаткового орнаменту: молодший лейтенант; лейтенант; старший лейтенант; капітан.

лейтенант; капітан.

Погони старшого офіцерського корпусу на додачу до зірок оформлюються орнаментом з дубового листа: майор; підполковник; полковник. Колір зірок – срібло або сірий. Вони виконуються за допомогою вишивки, тканим способом на текстильній основі погона; або пластиковими з металізацією і гвинтовим кріпленням.

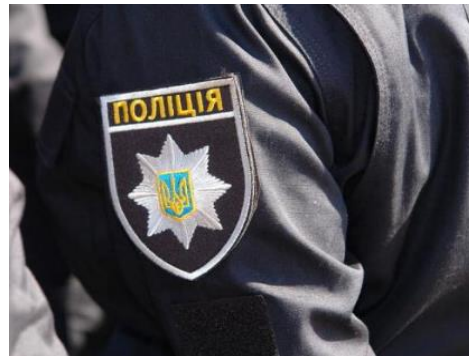
Генералітет поліції України носить погони, прикрашені зигзагоподібним шиттям сріблястою ниткою. Звання позначається променистими восьмикутними зірками. Під ними розташований малий герб України в обрамленні гілок дуба в сріблястому кольорі: генерал третього рангу; генерал другого рангу; генерал першого рангу.

На головному уборі розміщується металізована кокарда у вигляді зірки з малим гербом в центрі. Вона кріпиться за допомогою гвинта або вишивається. Для краватки використовується спеціальний затискач. Обов'язковий атрибут форменого комплекту – поліцейський жетон з індивідуальним номером співробітника, котрий має бути добре видимим і вільно читатися. Про належність до поліцейських підрозділів додатково повідомляє нарукавний знак.

Поліцейський жетон

Нарукавний знак

4. В буденному житті я не користуюся спецодягом. Але це не означає, що його не існує навколо. Я вважаю, що у всіх солідних компаніях повинні бути регламентовані правила дрес-коду. Це свого роду показник статусу фірми. Бо одяг створює настрій і самим службовцям, і їхнім клієнтам. Якщо перед відвідувачем фірми сидить людина в драних джинсах, неголена і незачесана, навряд чи ця компанія викличе довіру. Відповідний одяг допомагає й самому службовцю зануритися в робочу атмосферу. Вдягаючи строгий піджак і зав'язуючи краватку, він як би залишає осторонь думки про дім і сторонні справи.

Ось такі різні думки у студентів. Але всі вони згодні, що зовнішній вигляд має значення, і діловий стиль є найкращим для закладу вищої освіти, якщо немає суворого дрес-коду. Кожен зі студентів, з якими ви познайомилися, прагне бути найкращим, і це головне, бо вони – це майбутнє нашої країни.

Анна ІЗЮМСЬКА,
методист навчально-наукового центру
[Перейти до змісту](#)

Спортивні новини

Нова перемога Дмитра

У Всеукраїнському турнірі з дзюдо, присвяченому пам'яті О. Бабаєва, який проходив 1-2 вересня 2018 р. у м. Кременчуці, студент групи МВ01-16 **Дмитро Мартинов** став переможцем і виконав норматив майстра спорту України з дзюдо. Поздоровляємо Дмитра і бажаємо подальших успіхів.

Стартував новий баскетбольний сезон серед студентів

20 вересня у Дніпрі відбувся турнір з баскетболу 3х3 з нагоди Дня студентського спорту. Змагалися команди 14 місцевих вишів.

Команда Національної металургійної академії України **виборола перемогу**. У її складі виступали **Данило Онищенко** (група МН03-15), **Микита Джурко** (група МГ01-16), **Олег Крошний** (група МЕ12-12), **Владислав Рогозін**. Тренер команди старший викладач кафедри фізичного виховання Сергій Васильович Безденежних.

Друге місце посіла команда Університету митної справи та фінансів, третє місце – команда Придніпровської державної академії фізичної культури та спорту.

Олімпійці серед нас

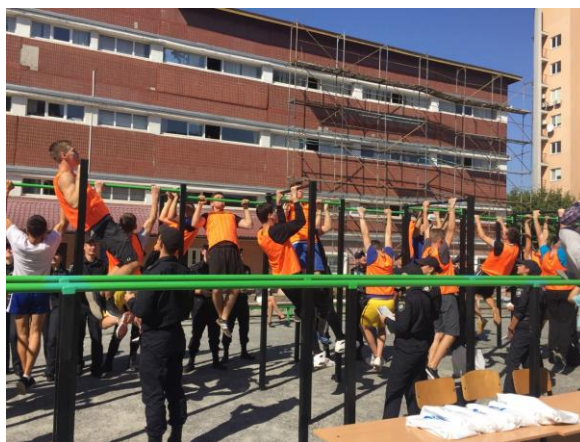
На VII звітно-виборчій Асамблеї відділення Національного олімпійського комітету України в Дніпропетровській області було зазначено, що на III юнацьких Олімпійських іграх в Буенос-Айресі (Аргентина) Україну представлятимуть 55 спортсменів, з них 8 – з Дніпропетровської області. Дуже приємно відмітити, що одним із учасників від Дніпропетровщини став студент нашої академії Данило Боснюк (група МЕ01-17-1), який виборов право участі у складі олімпійської збірної команди України з бадмінтону. Отримати право участі в Олімпіаді було важко, тому що для цього треба було перемогти в ряді змагань міжнародного рівня.

Побажання успішної участі в змаганнях наш студент отримав від олімпійського чемпіона і багаторазового чемпіона світу з легкої атлетики президента Національного олімпійського комітету України Сергія Назаровича Бубки (на фото Данило разом із Сергієм Бубкою).

Студенти академії у всеукраїнському флеш-мобі

20 вересня відзначався Міжнародний день студентського спорту. Цього дня по всій Україні проводилися масові спортивні змагання в навчальних закладах, зустрічі студентів з видатними спортсменами, майстер-класи з популярних видів спорту. До участі у цих заходах залучалися спортивні федерації з видів спорту, видатні спортсмени, представники рад студентського самоврядування, ветерани спорту.

Студенти нашої академії взяли активну участь у всеукраїнському флеш-мобі з підтягування на перекладині, присвяченому Міжнародному дню студентського спорту. Учасниками змагань стали 20 студентів НМетАУ. Свої команди виставили всі заклади вищої освіти міста. У підсумку збірна команда академії посіла 3 місце, пропустивши вперед тільки команди Придніпровської академії фізичної культури і спорту і Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Найкращим з наших студентів став Олександр Гаврилюк (група МН01-17-2). Він підтягнувся 44 рази.

Сподіваємося, що й надалі студенти академії будуть брати участь у різних фізкультурно-спортивних заходах, що сприятиме формуванню у молодого покоління фізичного і морального здоров'я.

Кафедра фізичного виховання

[Перейти до змісту](#)

СВЯТКУЄМО ЮВІЛЕЙНІ ДАТИ

Кафедрі прикладної математики та обчислювальної техніки 45 років

Сімдесяті роки минулого століття – це час інтенсивного розвитку вітчизняної металургії, тому підготовка інженерів-металургів для народного господарства стала державним завданням. З'явилася необхідність у фахівцях нової формації, які гармонійно поєднують як високу кваліфікацію у своїй галузі, так і фундаментальну підготовку в галузі математики. Важливим стало набуття майбутніми інженерами-металургами і загальної математичної грамотності. Для вирішення цих освітніх завдань в Дніпропетровському металургійному інституті було прийняте рішення створити кафедру прикладної математики, яка й була створена 13 серпня 1973 року. Кафедра була сформована на основі кафедр машинної обробки економічної інформації (зараз це кафедра економічної кібернетики) і вищої математики.

Нова математична кафедра для всіх спеціальностей металургійного інституту забезпечувала читання досить складних прикладних математичних дисциплін, таких, як теорія ймовірностей, математична статистика, методи прикладного статистичного аналізу, операційне числення, теорія поля, прикладні методи планування експерименту. Крім того, для студентів інженерно-економічного факультету поряд з читанням загального курсу вищої математики, математичної логіки і чисельних методів кафедра забезпечувала читання основних дисциплін економіко-математичного характеру, таких, як математичне програмування, дослідження операцій, методи оптимізації, економіко-математичні методи, економетрика, оптимізаційні методи і моделі та ін.

Першою завідувачкою кафедри була **Тетяна Іванівна Сламчинська**. Саме їй випав нелегкий труд з організації та становлення кафедри прикладної математики. Для посилення викладацького складу і наукового потенціалу кафедри Тетяна Іванівна запросила з КБ "Південне" теоретиків і практиків прикладних методів планування експерименту Євгена Яковича Єгорцева, В'ячеслава Анатолійовича Башкірова, Владислава Андрійовича Соломаху та інших фахівців. На кафедрі з'явився потужний науково-дослідний сектор. Працювали кілька наукових семінарів. Примітним для того періоду є те, що в наукових семінарах кафедри брав участь і лаборантський склад, деякі представники якого виступали зі своїми повідомленнями.

Необхідно відзначити, що доцент Т.І. Сламчинська успішно передавала свій багатий досвід не тільки студентам, а й молодим викладачам. Багато її учнів стали кандидатами і докторами наук.

У 1976 році кафедра прикладної математики була посилена фахівцями з обчислювальної техніки. З кафедри автоматизації виробничих процесів для забезпечення читання курсів з обчислювальної техніки були запрошені Едуард Петрович Бобриков, Микола Олександрович Коломоєць, Валентин Михайлович Савенков, Євгенія Володимирівна Зайцева та ін. Кафедра стала називатися кафедрою прикладної математики та обчислювальної техніки (ПМ і ОТ). Таку назву кафедра зберегла й дотепер. Очолив її **Едуард Петрович Бобриков**, який, будучи завідувачем кафедри і науковим керівником обчислювального центру інституту, зробив великий внесок у вирішення проблеми комп'ютеризації не тільки кафедри, але й інституту в цілому. Доцент Е.П. Бобриков також створив на кафедрі потужне СКТБ "Дніпро", яке складалося з декількох структурних підрозділів. Основні напрямки роботи СКТБ очолювали А.І. Лебедев, С.Н. Кукушкін, А.В. Овсянников, В.Н. Яценко. Працюючи за спецтематикою, співробітники СКТБ "Дніпро" зробили свій посильний внесок у вирішення проблеми обороноздатності країни. Слід підкреслити, що обсяг основних госпдоговірних тем, які виконувалися СКТБ, обчислювався в мільйонах радянських карбованців. Едуард Петрович відрізнявся надзвичайною енергією, він був великим організатором, коло його наукових інтересів було надзвичайно широким. Він очолював раду інституту з роботизації металургійних процесів і виробництв, був автором багатьох десятків винаходів і наукових робіт, деякі з яких були по-

справжньому унікальними. Кафедра почала проводити роботу з навчання викладацького складу інституту засобів обчислювальної техніки. Цей напрямок роботи кафедри ПМ і ОТ розвиває й нині, проте, на основі використання сучасних комп'ютерних засобів.

З 1990 року по 1996 рік кафедрою керував **Євген Якович Єгорцев**, який з самого початку задав високий рівень вимог до знань випускників кафедри, який зберігається і донині, що дозволяє випускникам

впевнено

почуватися на будь-якому терені своєї професійної діяльності. Виявивши неабиякі організаторські здібності, чарівний та інтелігентний доцент Є.Я. Єгорцев відразу зумів створити творчу і доброзичливу атмосферу на кафедрі та продовжити її наукові традиції.

З 1996 року і по теперішній час кафедру очолює академік Міжнародної академії інформатики, доктор технічних наук, професор **Швачич Геннадій Григорович**. У своєму доробку Г.Г. Швачич має понад 200 наукових і навчально-методичних праць, є автором трьох

монографій і п'яти підручників з грифом МОН України, які неодноразово були переможцями та призерами обласних та загальнодержавних конкурсів. Геннадій Григорович є членом спеціалізованої вченої ради Київського національного авіаційного університету. Пріоритетними напрямками наукової роботи Г.Г.Швачича є розробка нових прогресивних багатопроцесорних обчислювальних систем, дослідження їх ефективності, а також застосування до розв'язання прикладних завдань. За свій внесок у розвиток наукової та педагогічної діяльності Г.Г. Швачич нагороджувався Міністерством освіти і науки України: Почесною грамотою міністра, нагрудними знаками «Відмінник освіти України», «За наукові досягнення», а також нагороджувався подяками та грамотами органів виконавчої влади міста.

З 2003 року кафедра прикладної математики та обчислювальної техніки бере участь в підготовці фахівців за новою спеціальністю «Документознавство та інформаційна діяльність».

Колектив кафедри прикладної математики та обчислювальної техніки

Кафедра має шість комп'ютерних зал, причому завдяки зусиллям ректорату дві зали відповідають найсучаснішим вимогам. Тому студенти отримують найрізноманітнішу підготовку з інформаційних технологій. Навчальні програми кафедри, як і наукові інтереси колективу, спрямовані на забезпечення підготовки висококласних фахівців, здатних створити, оцінювати, покращувати й адаптувати наявні інструментальні засоби для розв'язання різних соціологічних, документознавчих, економічних і технічних завдань.

З перших років існування на кафедрі ПМ і ОТ була прекрасно поставлена наукова робота. Співробітники кафедри успішно захистили понад 10 кандидатських і три докторські дисертації. У зв'язку з цим не дивно, що кафедру прикладної математики та обчислювальної техніки можна вважати кузницею керівних кадрів Придніпровського регіону.

Кафедра зберегла свій високий науковий потенціал і в непростих нинішніх умовах. Співробітники кафедри виконують кілька держбюджетних і госпдоговірних тем.

Готуються до захисту кандидатські дисертації. Наукова тематика кафедри проходить в рамках таких напрямків:

- розробка нових прогресивних багатопроцесорних обчислювальних систем, дослідження їх ефективності, а також застосування до розв'язання прикладних завдань (керівник професор Швачич Г.Г.);
- математичне моделювання та оптимізація параметрів технічних систем (керівник професор О.Г. Ясев);
- інформаційні системи і захист даних (керівник ст. викладач Овсянников А.В.);
- розробка та дослідження систем комп'ютерної обробки експериментальних даних (керівник доцент Коноваленков В.С.);
- розробка, дослідження та впровадження нових композиційних матеріалів евтектичного типу (керівник доцент Соболенко А.В.);
- методи та алгоритми розв'язання неперервних нелінійних задач оптимального розбиття множин (керівник доцент Сазонова М.С.).

Обраний напрямок розвитку кафедри підтримується її співробітниками. Результати наукових і практичних досліджень регулярно доповідаються на міжнародних конференціях і семінарах, що проводяться відомими науковими центрами Харкова, Києва, Дніпра, Одеси та інших міст. Наукові роботи співробітників кафедри друкуються і за кордоном: у США, Болгарії, Угорщини, Чехії, Польщі.

Кафедра прикладної математики та обчислювальної техніки підтримує науково-технічні зв'язки з низкою підприємств Дніпровського регіону. Поряд з власними науковими розробками, кафедра виконує ряд досліджень у творчій співпраці з деякими кафедрами академії.

Триває плідна співпраця з українськими і не тільки науковими і виробничими колективами, такими як Інститут кібернетики ім. В.М. Глушкова (м. Київ), Донецький національний технічний університет (м. Покровськ), Харківський національний університет радіоелектроніки, Національний технічний університет ХПІ та ін.

В освітньому процесі кафедра поєднує три види діяльності, забезпечуючи навчання основ інформаційних технологій студентів всіх спеціальностей академії, економіко-математичну підготовку студентів та підготовку фахівців як випускова кафедра спільно з кафедрою документознавства та інформаційної діяльності за напрямом «Документознавство та інформаційна діяльність». Викладачі кафедри багато роблять для того, щоб у студентів був повний комплект методичної літератури. Пишуться підручники, методичні

рекомендації, задачники. На практичних заняттях викладачі максимально використовують спеціалізовані комп'ютерні програми, що дозволяє вже на перших семестрах навчання привчити студентів використовувати комп'ютерну техніку у своїй професійній діяльності.

На кафедрі також функціонує INTERNET-лабораторія. Зусиллями її співробітників створено високорозвинений INTERNET-мережевий обчислювальний комплекс, який використовується як для навчального процесу кафедри та академії в цілому, так і для розв'язання наукових завдань. INTERNET-лабораторія забезпечує

надання послуг INTERNET більш ніж 15 кафедральним колективам.

Співробітники відзначають, що працювати на кафедрі ПМ і ОТ дуже важко. Це й не дивно, адже засоби обчислювальної техніки постійно вдосконалюються. Практично кожного навчального року змінюються навчальні та робочі програми, кожного навчального року щось нове впроваджується в навчальний процес. З'являються нові дисципліни, впроваджуються нові програмні засоби. Але ця робота й дуже цікава, адже ми завжди знаходимося на передньому краї науково-технічного прогресу. Кафедра, як живий організм, розвивається, намагаючись відповідати високим стандартам і сучасним реаліям, зберігаючи при цьому все краще, що було в неї закладено яскравими представниками вітчизняної наукової школи.

Геннадій ШВАЧИЧ,

завідувач кафедри прикладної математики
та обчислювальної техніки, д.т.н., професор

[Перейти до змісту](#)

20 років Нікопольському факультету НМетАУ: примножуючи славетні традиції

Історія Нікопольського факультету (НФ) НМетАУ бере свій початок у жовтні 1998 року, коли наказом Міністра освіти України і Міністра промислової політики України № 362/373 від 13.10.98 та наказом ректора НМетАУ Ю.М. Тарана-Жовніра, голови вченої ради комплексу «НМетАУ-ДІПОпром» (№118 від 29.10.98) він був створений як підрозділ Державного інституту підготовки та перепідготовки кадрів промисловості – ДІПОпрому.

Всі роки існування ДІПОпрому (1996 – 2013 рр.) його незмінним ректором був засновник інституту **Станіслав Тихонович Пліскановський** – відомий металург, заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії вищої школи України, лауреат Державних премій України і СРСР, доктор технічних наук, професор (https://uk.wikipedia.org/wiki/Пліскановський_Станіслав_Тихонович). Саме завдяки його мудрості та далекоглядності, беззаперечному авторитету і наполегливості були враховані чисельні побажання роботодавців нікопольщини щодо забезпечення провідних підприємств гірничо-металургійного комплексу кваліфікованими кадрами. В тодішніх умовах реструктуризації та організаційної перебудови підприємств галузі нестача фахівців, які б відповідали вимогам часу, була особливо гострою... Згадуючи історію становлення ДІПОпрому та його Нікопольського факультету, слід віддати данину поваги і тодішньому

ректору НМетАУ, академіку НАН України Юрію Миколайовичу Тарану-Жовніру, який всіляко підтримував ініціативи Станіслава Тихоновича, розуміючи їх суспільну важливість.

Буквально в перші ж роки існування Нікопольський факультет отримав від ДІПОпрому декілька сучасних комп'ютерних класів, ліцензоване програмне забезпечення, мультимедійну та оргтехніку, були придбані та передані для бібліотеки факультету декілька тисяч сучасних підручників та навчальних посібників і не менше – навчально-методичних розробок викладачів, які інститут видавав власним коштом.

У липні 2015 року, відзначаючи великий внесок С.Т. Пліскановського у розвиток національної металургії та Національної металургійної академії, на урочистому засіданні вченої ради НМетАУ йому було присвоєне звання "Почесний професор НМетАУ".

За роки роботи у складі ДІПОпрому факультет підготував декілька тисяч кваліфікованих фахівців, переважна більшість яких успішно працює на провідних підприємствах м. Нікополя та регіону (Покров, Марганець та ін.). Чимало випускників факультету зробили успішну кар'єру й нині обіймають керівні посади різного рівня. Не дивно, що й досі до приймальної комісії факультету телефонують батьки абітурієнтів – наші колишні випускники, починаючи розмову словами: «Доброго дня! Це ДІПОпром?»...

Присвоєння С.Т. Пліскановському звання «Почесний професор НМетАУ» на урочистому засіданні вченої ради НМетАУ (02.07.2015 р.)

Не буде зайвим відзначити, що така популярність факультету є, в тому числі, плодом багаторічної сумлінної праці його професорсько-викладацького складу. Серед тих «першопрохідців», хто починав створювати сторінки історії та формувати імідж факультету серед роботодавців регіону, були відомі керівники, професори і доценти академії Г.Ю.Самойленко, В.С. Терещенко, В.К. Цапко, М.І. Ханін, О.П. Єгоров, В.П. Бобилев, В.Т. Британ, В.В. Бочка, І.А. Колесник, Г.Г. Швачич, Д.Є. Козенков та багато інших, які стояли у витоків НФ та його славетних традицій. Про якість кадрового складу викладачів факультету тих часів свідчать такі дані – понад 15% професорів, докторів наук та близько 65% доцентів, кандидатів наук. Такі показники (і тоді, і сьогодні) мають далеко не всі навчальні заклади та їх факультети... Не випадково на питання анкети того часу «Чому ви прийшли до нас навчатися?» більшість абітурієнтів (до 80%) відповідали: «Тому, що у вас навчають!». Відтоді і дотепер професорсько-викладацький склад факультету докладав всіх зусиль, щоб «тримати планку», бо рейтинг (імідж) факультету сьогодні – це рейтинг вишу найвищого рівня акредитації – Національної металургійної академії України.

У 2013 р. наказом Міністерства освіти України (№630 від 28.05.2013) ДІПОпром був приєднаний до НМетАУ і продовжує свою роботу як окремий структурний підрозділ академії – Інститут інтегрованих форм навчання (ІНІФН). Директором ІНІФН було призначено професора **Тетяну Станіславівну Хохлову**, яка з початку 2000-х обіймала посаду проректора ДІПОпрому і зробила чималий внесок в його розвиток. І сьогодні завдяки її зусиллям, а також зусиллям професорсько-викладацького складу та колективу Нікопольського факультету ІНІФН продовжує славетні традиції, започатковані С.Т. Пліскановським. Наполегливість, вимогливість та спрямованість Тетяни Станіславівни на конкретний результат дають свої плоди – незважаючи на складні умови, інститут в цілому і підпорядкований йому Нікопольський факультет зокрема,

як і раніше, мають достатньо високий рейтинг серед роботодавців та потенційних абітурієнтів.

В різні роки обов'язки декана факультету виконували В.М. Рубанов та С.В. Пилипенко, взявши посильну участь у його становленні та розвитку.

Незамінними помічниками керівництва НФ НМетАУ майже всі роки його існування були методисти О.Г. Єфименко, М.В. Бокій та секретар Т.М. Мірошніченко, що своєю сумлінною щоденною працею забезпечують успішну поточну діяльність факультету, взаємодію зі студентами, викладачами та відділами ІНІФН.

О.Г. Єфименко

М.В. Бокій

Т.М. Мірошніченко

Всі викладачі, які в різні роки були у відрядженнях на Нікопольському факультеті і бувають там зараз, не можуть не згадувати з теплом і вдячністю справжню господарку та трудівницю **С.О. Колосинську**, завдяки якій кімнати гуртожитку, в якому проживають викладачі, завжди мають охайний і затишний вигляд, прикрашені цікавими, дбайливо доглянутими кімнатними рослинами та налаштовують їх мешканців до плідної праці та приємного відпочинку.

С.О. Колосинська

- кафедра машинобудування та менеджменту якості підприємств (завідувач кафедри к.т.н., доцент О.Е. Янішевський);
- кафедра адміністрування, управління та підприємництва (завідуюча кафедрою к.е.н., доцент О.Л. Фаїзова);
- кафедра гуманітарних, фундаментальних та загально-інженерних дисциплін (завідувач кафедри к.іст.н., доцент О.А.Кузнецов).

Всі кафедри та викладачі ІніФН, які задіяні в навчальному процесі на Нікопольському факультеті, сумлінно виконують свої обов'язки, забезпечуючи студентів НФ НМетАУ необхідною літературою та навчально-методичними розробками (в електронному вигляді), а також консультаціями, в тому числі з використанням електронної пошти. До речі, подібні консультації, як і електронна бібліотека навчальних матеріалів, були впроваджені в навчальний процес на факультеті ще на початку 2000-х (разом з іншими елементами дистанційного навчання) з ініціативи С.Т.Пліскановського та під керівництвом Т.С. Хохлової. Викладачі, які є керівниками дипломних проектів та робіт, за сприяння Нікопольського регіонального центру моніторингу освіти та соціального партнерства (докладніше про центр далі), підтримують постійні контакти з провідними підприємствами м. Нікополя та регіону, забезпечуючи відповідність тематики випускних кваліфікаційних робіт нагальним потребам виробництва та проблемам, що потребують свого вирішення на тому чи іншому підприємстві. Цьому також сприяє залучення провідних фахівців базових підприємств до роботи в державних експертних комісіях, яке теж було введено як обов'язковий елемент завершальної стадії підготовки фахівців ще за часів ДІПОпрому. Тому не дивним є те, що, на відміну від багатьох інших факультетів вищих навчальних закладів, на НФ НМетАУ ніколи не поставала гостро проблема організації переддипломної (виробничої) практики для студентів та їх подальшого працевлаштування – згідно зі щорічною статистикою (ведеться приблизно з 2000 року), від 75 до 95% студентів факультету, як правило, вже мають постійне місце роботи ще до закінчення навчання і захищають дипломні проекти з проблем виробництва, на якому працюють.

Незважаючи на моральне та фізичне старіння значної частини комп'ютерної та офісної техніки, що є в розпорядженні факультету, комп'ютерні класи, що використовуються в навчальному процесі функціонують, в тому числі завдяки зусиллям адміністратора **П.М. Цапун**, який не так давно працює на факультеті, але вже встиг зарекомендувати себе старанним та відповідальним працівником.

Навчальний процес на факультеті сьогодні забезпечує професорсько-викладацький склад 4-х кафедр, які функціонують в структурі ІніФН:

- кафедра теорії, технології та автоматизації металургійних процесів (завідувач кафедри к.т.н. І.Й. Водін);

П.М. Цапун

Суттєвий внесок у здобутки факультету з початку його становлення належить ветерану факультету, заступнику декана, старшому викладачеві **Ларисі Олексіївні Бобковій**, яка є справжнім професіоналом своєї справи, вирішуючи непрості завдання з організації навчального процесу та роботи щодо забезпечення контингенту студентів на навчання як на факультеті в м. Нікополі, так і в НМетАУ, в м. Дніпрі. Небайдужа до проблем факультету і кожного члена колективу, вона користується заслуженим авторитетом і повагою всіх викладачів і колег, які працюють з нею поруч. Всі знають, що в разі будь-яких труднощів та життєвих негараздів Лариса Олексіївна завжди прийде на

допомогу тим, хто її потребує.

Не менш помітна постать на факультеті – викладач-методист вищої кваліфікаційної категорії, відмінник освіти України, директор Центру НМетАУ, начальник відділу з прийому та виробничої практики **Світлана Михайлівна Зінченко**. Вона відноситься до такого рідкого типу людей, яким не байдуже все, що відбувається навколо. Перш за все – в колективі, де вона працює. Завдяки її наполегливості та неабияким організаторським здібностям, на факультеті постійно відбуваються доволі значні та яскраві події, які за рівнем організації не поступаються, а в чомусь навіть перевершують аналогічні заходи у інших. Ці заходи неодноразово висвітлювалися на сторінці ІнІФН та НФ на сайті НМетАУ і в газеті «Кадри металургії», але є й такі моменти, що часто залишаються «поза кадрам». До них можна віднести постійну турботу про ветеранів факультету, колишніх випускників, батьків загиблих воїнів, нинішніх студентів – учасників бойових дій та їх діточок і... просто студентів, які розчарувалися в житті. У неї завжди знайдуться час і сили, щоб дати корисну пораду, зв'язатися з керівництвом того чи іншого підприємства, органами місцевої влади для вирішення того чи іншого питання (надання допомоги, працевлаштування тощо).

Нікопольський регіональний центр моніторингу освіти та соціального партнерства НМетАУ, який очолює С.М. Зінченко, створений згідно з наказом НМетАУ №72-1 від 27.10.2017, забезпечує сучасне обличчя факультету та провідні позиції НМетАУ на ринку освітніх послуг нікопольського регіону, взаємодію з базовими підприємствами регіону та агітаційну роботу на факультеті. Головною метою діяльності Центру (в цьому контексті слід читати – метою ІнІФН та Нікопольського факультету) є укріплення і посилення позицій НМетАУ на ринку освітніх послуг в м. Нікополі та регіоні, забезпечення сталого іміджу НМетАУ як провідного закладу освіти та надійного партнера в сфері підготовки кваліфікованих фахівців для підприємств гірничо-металургійного комплексу. Центр здійснює систематичний збір, аналіз і узагальнення інформації щодо демографічної ситуації в м. Нікополі та нікопольському регіоні, поточних та перспективних обсягів потенційних абітурієнтів НМетАУ; вивчає ситуацію на регіональному ринку праці, тенденції (зміни) в структурі та обсягах потреб у фахівцях в основних галузях виробництва та на підприємствах.

Важливим аспектом діяльності Центру є підготовка договорів про соціальне партнерство НМетАУ з державною службою зайнятості, базовими підприємствами (підприємствами-партнерами), установами та організаціями м. Нікополя та нікопольського регіону, які можуть бути потенційними роботодавцями для випускників НМетАУ. Договори

про соціальне партнерство, які укладені майже з усіма провідними підприємствами регіону, значно полегшують організацію переддипломної практики студентів та працевлаштування випускників, які тимчасово не працюють. Не менш важливим завданням Центру є аналіз відгуків роботодавців щодо якості підготовки у НМетАУ фахівців всіх рівнів, які працевлаштовуються на підприємствах, в установах і організаціях. Такий зворотний зв'язок дає змогу факультету та кафедрам ІніФН коригувати окремі аспекти навчального процесу, орієнтуючись на максимальне задоволення побажань з боку роботодавців.

В останні два роки Центр активно проводить роботу із залучення на навчання окремих категорій громадян (ветерани-учасники бойових дій, соціально незахищені верстви населення, вимушені переселенці тощо). Завдяки цій роботі у 2017 році на навчання було прийнято понад 40 колишніх учасників бойових дій, в 2018 – вже близько сотні... Ця робота, що вже висвітлювалася на сторінках «Кадрів металургії» (№9 за 2017 р. <https://nmetau.edu.ua/file/2017-12-15-km- no 9.pdf> та №3 за 2018 р. <https://nmetau.edu.ua/file/2018-04-15-km- no 3.pdf>), беззаперечно, буде продовжуватись і надалі, про що запевнила директор Центру С.М. Зінченко.

Красномовним показником діяльності колективу НФ НМетАУ (ІніФН) останніми роками є достатньо високий рейтинг факультету в Нікопольському регіоні і, як наслідок, – стабільний обсяг контингенту на навчання.

З останніх подій в житті факультету слід відзначити урочисту «Посвяту в студенти НМетАУ», яка була організована й проведена 03 вересня 2018 року за підтримки керівництва академії та ІніФН, і в якій, окрім студентів та викладачів НМетАУ (ІніФН), взяли участь представники обласної державної адміністрації (м. Дніпро), нікопольської міської влади (міська рада, мерія, управління освіти і науки), керівники та топ-менеджери провідних гірничо-металургійних і трубних підприємств міста і регіону (Марганець, Покров та ін.), керівники та учні коледжів, ПТУ і ліцеїв, директори шкіл і старшокласники м Нікополя, ветерани металургійного виробництва та викладачі-ветерани Нікопольського факультету, представники низки громадських організацій, а також засобів масової інформації. Світлини з цього заходу ви можете побачити в поточному номері «Кадрів металургії». Такі заходи завдяки зусиллям колективу факультету і особисто С.М. Зінченко проводяться щорічно, залишаючи теплі та приємні спогади у всіх учасників та гостей.

Цього року, незважаючи на складну ситуацію на підприємствах, кращі студенти факультету за підсумками 2017-2018 навчального року були нагороджені почесними грамотами та цінними подарунками від ТОВ ІНТЕРПАЙП НІКО ТЬЮБ, АТ «Покровський ГЗК» а також від депутата Верховної Ради України А.Ф. Шипко. Не менш цінним подарунком для студентів НФ НМетАУ, в першу чергу, учасників бойових дій, були яскраві виступи лауреатів всеукраїнського фестивалю «Пісні, народжені в АТО», організовані за безпосередньої підтримки обласного губернатора Валентина Резніченка. Після закінчення цих виступів слідом за першими рядами, які займали студенти – учасники бойових дій, всі присутні в залі встали і довго аплодували виконавцям ...

Можна було б навести ще багато нарисів з поточного життя факультету та його викладачів, які із задоволенням їздять на факультет, відчуваючи себе там не гірше, ніж вдома, завдяки привітливості його керівництва та співробітників. Але ж обсяг газети, нажаль, обмежений...

Сьогодні колектив факультету, попри всі негаразди, з надією дивиться у майбутнє, відчуваючи постійну моральну підтримку з боку керівництва НМетАУ та ІніФН.

Грамоти та подарунки від А.Ф. Шипко

Грамоти та подарунки від ТОВ ІНТЕРПАЙП НІКО ТЬЮБ

Вітаючи колектив факультету з 20-річчям від дня його заснування, хочеться побажати колегам міцного здоров'я, благополуччя та достатку, впевненості у майбутньому, а також висловити від імені керівництва та всього трудового колективу Інституту інтегрованих форм навчання щиру вдячність за їх самовіддану та сумлінну працю!

Юрій СТУПАК,

учений секретар вченої ради ІніФН, к.т.н., PhD

Фото автора

[Перейти до змісту](#)

Комбінату «Азовсталь» 85 років

«Азовсталь» — це металургійний комбінат у прифронтовому місті Маріуполі, монополіст в Україні з випуску деяких видів металопродукату, підприємство з повним металургійним циклом. 12 серпня 1933 р. дала перший чавун доменна піч № 1. Того ж року став до ладу перший сталеплавильний агрегат — мартенівська піч № 1. Першим керівником майбутнього металургійного гіганта (1933 – 1937) був Яків Семенович Гугель. Примітно,

що вже через шість років, в травні 1939-го на комбінаті встановлено світовий рекорд з продуктивності доменної печі на добу – домна №3 видала 1614 тонн чавуну за один день. Так було покладено початок нових перемог і рекордів «Азовсталі» в металургії в Україні та світі.

За 85 років на "Азовсталі" вироблено 294, 7 мільйонів тонн сталі, в тому числі 139 мільйонів тонн конвертерної сталі; 287,8 мільйонів тонн чавуну і 250,9 мільйонів тонн прокату, в тому числі 63 мільйони тонн листового прокату. Як зазначив на святкуванні ювілею комбінату його генеральний директор Енвер Цкитішвілі, у Лондоні, на найвищому хмарочосі Європи – 10,5 тис. тонн металу Азовсталі.

Сьогодні комбінат є одним з лідерів серед промислових підприємств в світі. Значна частина видів продукції, що випускається, сертифікована провідними світовими класифікаційними товариствами. Комбінат виробляє ливарний і передільний чавун, неперервнолиті сляби, товстолистовий прокат, квадратну заготовку, сортовий і фасонний прокат, магістральні залізничні рейки. Реконструюється доменний цех, і в 2021-22-му році на комбінаті буде найсучасніший з утилізації димових газів цех в Україні.

Вітаємо працівників «Азовсталі», які своїми досягненнями доводять, що Україна – це метал, з ювілеєм та бажаємо їй надалі розвивати металургійну промисловість країни.

Ніна НИКИФОРОВА
за матеріалами

<https://mrpl.city/news/view/mariupoltsy-vmeste-s-tayanno-razdnuuyut-85-letie-azovstali-onlain-translyatsiya> та

<https://uk.wikipedia.org/wiki/Азовсталь>

[Перейти до змісту](#)

СПІВПРАЦЯ З УКРОБОРОНПРОМОМ

Зустріч з гостями з ХКБМ

Ми вже писали в «Кадрах металургії» (№ 5 за 2018 рік, <https://nmetau.edu.ua/file/2018-06-18-km-no-5.pdf>) про укладення угоди про співробітництво між НМетАУ та Харківським конструкторським бюро з машинобудування імені О.О. Морозова (ХКБМ), яке входить до державного концерну Укроборонпром. І ось 11 вересня до нашої академії завітала делегація ХКБМ у складі директора й генерального конструктора Олексія Олександровича Бабича, головного наукового співробітника, лауреата Державної премії України, заслуженого діяча науки і техніки України професора Віталія Федоровича Клімова та вченого секретаря ХКБМ Андрія В'ячеславовича Богача. Наші гості не тільки обговорювали з керівництвом академії аспекти співпраці та поточні справи, але й провели зустріч з нашими науковцями, викладачами та студентами.

На цій зустрічі А.В. Богач зробив дуже цікаву та змістовну доповідь, в якій розповів, які роботи зі створення нової бронетехніки зараз проводяться в ХКБМ за замовленням Міністерства оборони України. Слід відзначити, що ці роботи охоплюють увесь процес від креслень нової техніки до створення дослідного зразка, придатного до випробувань, і виконуються на світовому рівні. Різні види цієї техніки ми мали змогу побачити

на параді до Дня незалежності України. Створений в ХКБМ танк «Оплот» посідає 10-11 місце в світі, а от з новим перспективним танком Україна входить до п'ятірки передових країн в галузі бронетехніки. У КБ створюються також двигуни для роботи в складних умовах, оскільки двигун забезпечує 30% успіху всієї машини. Розроблені в КБ зразки трансмісії дозволяють роботу в напівавтоматичному та автоматичному режимі і значно покращують характеристики техніки. Вже використовується нова багатофункціональна броньована бойова машина БТР-4МВ1, призначена для транспортування особового складу на полі бою та його вогневої підтримки. Ця машина перекриває всі потрібні діапазони стрільби, здатна боротися з танками та гелікоптерами, має високу захищеність та інші конкурентні переваги. На початку 2019 року планується виконання в металі та представлення до випробувань бойової машини піхоти БМП-У, характеристики якої в 1,8 раз перевершують показники попередніх моделей. Цією машиною зацікавилися не тільки ЗСУ, але й збройні сили інших країн.

Після закінчення доповіді О.О. Бабич передав проректору з наукової роботи професору Ю.С. Проїдаку модель бронетранспортера БТР-4МВ1. До речі, О.О. Бабич – випускник кафедри обробки металів тиском нашої академії, а на військовій кафедрі опановував військову спеціальність танкіста. Він тепло згадав своїх вчителів – професорів Олександра Петровича Грудєва та Марка Ісаковича Ханіна, відзначив, що та база, яку йому дала академія, виявилася достатньою для роботи і на металургійних підприємствах України та Чехії, і в конструкторському бюро. Олексій Олександрович звернувся до присутніх студентів із закликом завжди усвідомлювати, що їхнє майбутнє в їхніх руках, і використати роки навчання для створення такого багажу, який допоможе досягти успіху після закінчення академії.

А ось так виглядають нові бойові машини.

Бронетранспортер БТР-4МВ1

Бойова машина піхоти БМП-У

**Ніна НИКИФОРОВА,
фото Віктора СЕРДЮКА**

[Перейти до змісту](#)

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

До 110-річчя від дня народження С.Л. Левіна (1908 – 1974) **Велике бачиш на відстані ...**

*«Non multa, sed multum»
(«Небагато, але багато що»)*

Металургійна вища освіта в Україні, як і в інших промислово-розвинених країнах, удосконалювалася за принципом «дослідницького університету» В. Гумбольдта. У вітчизняній історії металургії двічі – в 1890-1899 і в 1928-1930 роках – наставала криза в промисловості, яку ліквідували створенням гірничих шкіл, політехнічних інститутів, профільованих металургійних інститутів і великою мірою активною участю викладачів у науковому пошуку. І сьогодні вихід зі складного стану металургійного виробництва України вимагає, в тому числі, вдосконалення вищої металургійної освіти шляхом її фундаменталізації.

Життя професора **Семена Лазаровича Левіна**, який працював в ДГІ – ДМетІ в 1930 – 1973 рр. є яскравим прикладом діяльності викладача «дослідницького університету». Його лекції відрізняла висока викладацька майстерність: індивідуальність стилю, залучення студентів до проблемного обговорення навчального матеріалу, розвиток у майбутніх інженерів професійного інженерного мислення. Семен Лазарович не просто читав курс, він глибоко планував і організовував хід практичних занять, роботу в лабораторіях кафедри і обчислювальному центрі, визначав тематику і зміст проектів, передбачав застосування технічних засобів навчання і пов'язував все елементи навчально-виховного процесу в єдиний цілеспрямований комплекс. Студентів кафедри металургії стали того часу виділяла висока результативність їхнього навчання: два-три випускники щорічно отримували дипломи з відзнакою, і це без урахування також відмінно підготовлених китайських фахівців.

Доктор технічних наук, лауреат Державної премії УРСР, професор С.Л. Левін з високою ефективністю працював в теоретичній і практичній галузях сталеплавильних процесів. Але, очевидно, теорія його приваблювала більше. Його наукові інтереси отримали відображення в монографії «Сталеплавильні процеси» (1963), в якій було закладено фундамент життєвого циклу робіт з розкиснення сталі: виробництво напівспокійної та закупореної сталі (1965), теорія розкиснення сталі манганом (1965), вплив ступеня розкиснення і швидкості розливання на структуру зливків напівспокійної сталі (1967), неметалеві включення маловуглецевої киплячої сталі (1968), розкиснення високоманганової сталі силікокальцієм і модифікуючим рідкісноземельним сплавом (1972), вплив режимів розкиснення і розливання

киснево-конвертерної киплячої сталі на структуру коркової зони зливка (1973), розкиснення низьковуглецевої киснево-конвертерної киплячої сталі для катанки (1975).

Як бачимо, передчасна смерть застала його в дорозі!

Світла пам'ять про професора С.Л. Левіна назавжди залишиться в наших серцях.

Від імені студентів 1960 р. випуску та колективу співробітників

Борис БОЙЧЕНКО,

завідувач кафедри металургії сталі, д.т.н., професор

[Перейти до змісту](#)

До 90-річчя від дня народження І.А. Колесника (1928 – 2013)

Пам'ять про його справи залишається з нами

У поточному році колеги по колишній кафедрі будівельної механіки, кафедрі прикладної механіки і академії в цілому відзначають 90 років від дня народження відомого вченого і педагога **Івана Антоновича Колесника** (11.08.1928 – 08.03.2013). Народився він на Вінничині в селі Трудолюбівці Барського району. Батьки Івана Антоновича були селянами, які з самого початку прищепили йому любов до рідної землі, працьовитість, відповідальність за доручену справу. Його навчання в школі на три роки перервала німецька окупація під час Другої світової війни. У 1947 році він вступив на фізико-математичний факультет Дніпропетровського державного університету, який успішно закінчив у 1952 році.

Трудову діяльність Іван Антонович почав в Інституті чорної металургії. Згодом перейшов на викладацьку роботу асистентом кафедри вищої математики ДМетІ, потім на кафедру будівельної механіки металургійного інституту.

Саме на кафедрі будівельної механіки пройшло трудове життя Івана Антоновича. Кандидат фізико-математичних наук (1964), доцент (1965), доктор технічних наук (1988), професор (1988), академік АН вищої школи (1997), академік Академії інженерних наук України (2000).

Протягом 27 років, з 1977 по 2004 рік, І.А. Колесник був завідувачем кафедри будівельної механіки. Він гідно керував школою механіки, яку в ДМетІ створили академік Олександр Миколайович Діннік та професор Григорій Лаврентійович Павленко. Опублікував 211 наукових праць, 5 винаходів, 3 монографії, в тому числі «Коливання комбінованих систем під дією рухомих навантажень». Під його керівництвом захищено 19 кандидатських дисертацій, він підготував 3 докторів наук.

У пам'яті студентів він залишився як викладач, який цікаво та натхненно викладав істини і премудрості опору матеріалів. При спілкуванні з ним виявлялися насамперед його інтелігентність і доброта. Іноді абітурієнт після випадкового спілкування, ставши студентом, міг зізнатися Івану Антоновичу про враження, яке він на нього справив. Він не відмовляв студенту в праві на помилку, доброзичливо роз'яснюючи суть помилки і формуючи правильне знання.

Згадує професор В.М.Ахундов.

Після того, як я незадовго до розпаду СРСР захистив кандидатську дисертацію в Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті, Іван Антонович запропонував мені перейти до ДМетІ на кафедру будівельної механіки, якою він завідував. У цей непростий час влаштуватися на роботу до навчального закладу було практично нереально. Але Іван Антонович зумів знайти переконливі аргументи, і Ю.М. Таран-Жовнір, в той час ректор інституту, підписав рішення про прийняття мене на роботу. Це на настійну вимогу Івана Антоновича я вступив до докторантури НМетАУ, в якій підготував докторську дисертацію і в подальшому її захистив.

Згадує доцент І.Ю. Наумова.

Іван Антонович був людиною з почуттям гумору, добре вмів багато ситуацій перетворити на жарт. Щиро сміявся до сліз, коли студенти розмалювали на стенді його фотографію. Будучи завідувачем кафедри, не соромився допомогти викладачам-початківцям скласти програму дисципліни, робочі плани, щоб більше часу у них залишалося на роботу зі студентами, їх тоді було багато. Намагався, як кажуть, по змозі не бігти попереду паровоза, тим самим зберігаючи співробітникам час і здоров'я.

Згадує доцент А.П. Погребняк.

У моєму спілкуванні з професором І.А. Колесником був один показовий епізод. Я був ще молодим викладачем. Написав статтю з динаміки спеціального верстата, а редакція журналу попросила надати рецензію доктора наук. Розміщувалися ми тоді з Іваном Антоновичем на одному поверсі, часто бачилися, віталися, іноді обговорювали заочників. І я вирішив, що можу звернутися за рецензією до нього. Він уважно переглянув статтю, поставив кілька запитань, похвалив якість малюнків і сказав: «Тут, можливо, представлені революційні результати, а я їх оцінити не зможу. Зверніться до фахівця з динаміки верстатів. А коли напишете статтю з будівельної механіки, тоді звертайтеся». Він був людиною оригінальною, уважною та професійною.

А ще Іван Антонович щиро любив свою сім'ю. Зі своєю майбутньою дружиною Людмилою Пилипівною, тоді випускницею медичного інституту, познайомився в далекому вже 1956 році. Дочка Юля закінчила НМетАУ і зараз працює в Інституті чорної металургії. Внучка Єлизавета ще вчиться в школі, онук Вадим закінчує ліцей з математичним ухилом і збирається вступати до ДНУ і, можливо, продовжить справу свого чудового дідуся.

Талант ученого й педагога Івана Антоновича Колесника, його кругозір, інтелігентність, велика життєва мудрість, незвичайна доброта і дивовижний оптимізм будуть завжди прикладом для всіх нас, його колег і учнів.

За дорученням колективу кафедри прикладної механіки

Володимир АХУНДОВ,

професор, д.т.н.

[Перейти до змісту](#)

До 80-річчя від дня народження В.І. Большакова (1938 – 2015)

Третього вересня виповнилося 80 років від дня народження академіка В.І. Большакова, який довгий час пропрацював у НМетАУ. Ми запропонували завідувачу кафедри машин і агрегатів металургійного виробництва С.В. Білодіденку поділитись спогадами про поважного вченого.

В системі координат Національної металургійної академії України ім'я академіка **Вадима Івановича Большакова** посідає почесне місце. Незважаючи на те, що він пішов від нас більше двох років тому, знаходячись на посаді директора Інституту чорної металургії (ІЧМ), все його життя тісно пов'язане з нашим вишем.

Природно, що коли твоїм дядьком є знаний учений і громадський діяч Кирило Федорович Стародубов, який був завідувачем кафедри в металургійному інституті, важко знайти інший шлях для отримання вищої освіти. Ще в студентські роки юний Діма (так близькі називали Вадима

Івановича) призвичаївся до наукової роботи у колективі викладачів під орудою славного механіка Сергія Миколайовича Кожевникова. У 1960 році В.І. Большаков з відзнакою закінчив інститут і офіційно отримав кваліфікацію інженера-механіка. Хоча все життя він вважав, що завдяки Кожевникову отримав незвичайну кваліфікацію механіка-автоматника металургійного обладнання. Таку спеціальність, яка проіснувала короткий проміжок часу, впровадив в стінах тодішнього ДМетІ С.М. Кожевников. Кажуть, що ця новація коштувала йому посади внаслідок конфлікту з ректором М.Х. Ісаєнком.

Тому після захисту диплома В.І. Большаков пішов за своїм керівником до ІЧМ. Інститут тільки-но отримав новий поштовх розвитку, став підпорядкованим міністерству (тоді ще держкомітету) металургії СРСР. Там закипіло бурхливе наукове (але не тільки наукове) життя. Туди потягнулися вже знані вчені – О.П. Чекмарьов, Ю.М. Таран, З.І. Некрасов, К.Ф. Стародубов. Розпочали наукову діяльність ті, що стали в подальшому відомими фахівцями-механіками, А.В. Праздников, А.М. Іоффе, А.С. Ткаченко, В.Ф. Пешат, І.І. Леєпа, О.М. Кукушкін та багато інших. Серед них В.І. Большаков користувався повагою та авторитетом. Він займається здебільшого динамікою прокатних станів: розробляє динамічні моделі, прогнозує за ними навантаженість механічних систем, робить їх експериментальну перевірку, після чого модернізує діюче і створює якісне нове обладнання. Не дивно, що як результат такої інтенсивної роботи – порівняно швидкий захист дисертації. Мабуть в цей час він остаточно сформував свою основну рису – працьовитість. Здається, якби не чисельна родина, якби не широке коло знайомих (а їм усім потрібна увага), він був би закінченим трудоголіком.

Йому прийшлося діяти в конкурентному середовищі: у той час сила силенна фахівців по всьому СРСР займалися динамікою машин. Дослідження В.І. Большакова стали вагомим внеском у вирішення цієї проблеми. І якщо С.М. Кожевников був піонером моделювання ланок машин як пружних елементів, то себе він позиціонував як створювача моделювання машин з пружними зв'язками та зазорами в них. Його досягнення в галузі динаміки мали б бути значно більшими. Адже він є одним із фундаторів застосування гумо-металевих вузлів у важких машинах. В подальшому цей напрямок був розвинений школою В.М. Потураєва. Також він розпочинав втілювати електронно-обчислювальну техніку в розв'язання задач динаміки. Цей напрямок отримав розвиток в Дніпропетровському інституті інженерів транспорту у школі В.А. Лазаряна. З цими колективами В.І. Большаков взаємодіяв багато років. Окрім того, він стояв у витоків такого тепер актуального напрямку, як гідродинаміка. Але активні дослідження в динаміці довелося припинити.

На початку 70-х років розпочалося будівництво дев'ятої доменної печі у Кривому Розі. Для освоєння найбільшої в світі печі в ІЧМ була сформована група фахівців, куди потрапив і Большаков. Отут йому у нагоді і знадобилися знання з автоматизації. Адже він почав займатися системами завантаження доменних печей. Це була комплексна проблема, де механіка машин зустрічається зі специфічною теорією доменної плавки. І як не дивно (хоча чому дивно?), Вадим Іванович опанував таку задачу. Дев'ятка успішно запрацювала. А навчили її – фахівці цієї бригади. Багато запроектованих рішень було перероблено. Особливо це стосувалося засипного апарата. В подальшому вже не стало вченого-динамника Большакова, а з'явився вчений-доменник Большаков. Це сталося після захисту докторської дисертації «Наукові основи синтезу систем завантаження доменних печей, розробка та впровадження раціональних режимів роботи обладнання» в 1987 році.

Добре пам'ятаю так званий передзахист, тобто розширений семінар, на якому дається рекомендація на подання дисертації до спеціалізованої ради. Це була подія. Для цього «орендували» найбільшу 456 аудиторію, хоча зазвичай для подібних заходів вистачало кафедральних аудиторій на 50 персон. Точилася гостра дискусія, тон в якій задавали двоє фахівців з ДМетІ, одного з яких взагалі можна вважати вчителем Большакова. Ключову роль в проходженні дисертації зіграла підтримка знаних учених з союзного інституту металургійного машинобудування І.М. Єлінсона та В.І. Зюзіна.

Починаючи з 1989 року, та практично до кінця життя В.І. Большаков пропрацював на кафедрі машин і агрегатів металургійного виробництва. Професором він читав курс механічного обладнання доменного виробництва (переважно студентам вечірньої форми навчання). З 2003 по 2013 рр. він очолював цю кафедру. Але не варто вважати, що це

В.І. Большаков разом з С.В. Білодіденком (фото зроблено в кабінеті академіка-секретаря І.К. Походні в президії НАН України, куди останніми роками регулярно їздив Вадим Іванович)

повністю відповідало його планам. Він так дрібно не мислив. Його масштаби були куди значнішими. Кар'єра в ІЧМ стрімко йшла вгору. З 1988 року В.І. Большаков призначений на посаду заступника директора ІЧМ, очолює декілька його підрозділів, має безліч науково-громадських обов'язків. В 1996 році колектив інституту обрав В.І. Большакова своїм директором. Тому згоду очолити кафедру він дав з деякими ваганнями. Але треба було надавати підтримку кафедрі, яка опинилась у скрутному становищі. Адже це рідна кафедра для Вадима Івановича, на якій водночас працювали чотири доктори наук, а на той час усі вони пішли з життя. Йому вдалося утримати кафедру на ходу.

Можна сподіватися, що завідування, якщо не допомогло, то принаймні, не завадило В.І. Большакову стати в 2004 році членом-кореспондентом, а в 2009 році – академіком НАН України. До речі, по спеціальності «Металургія». Врешті, його завідування було результативним і закінчилося, як воно і годиться: він підготував наступника.

На цьому можна було б і завершити, так би мовити, офіційну частину до 80-річчя славного вченого. Але, можливо, когось зацікавить, якою людиною був Вадим Іванович. Я пишу «можливо», зважаючи на те, що багато осіб ще добре його пам'ятають. Вони краще і

точніше обізнані з фактами його життя. Автор цих рядків знайомий з Вадимом Івановичем з кінця 80-х років. Він був у мене офіційним опонентом на кандидатській дисертації в 1990 році і науковим консультантом на докторській в 2009. Дев'ять років я був його заступником по кафедрі.

Звичайно, він був амбітним ученим (а як би він інакше сягнув таких вершин), але ця якість не переходила в марнославство. Спілкуватись із В.І. Большаковим було легко і приємно. Це при тому, що йому не була чужою деяка частка наукового снобізму. Він завжди звертав увагу, яку наукову школу представляє дисертант. Дуже сердився, коли в наукових працях були відсутніми посилання на попередників. Але це не мало ніякого відношення до наукового чванства. Навпаки. Він любляв повторювати слова Кожевникова: «Тобі допомагали, і ти повинен допомагати». І діяв, як ми бачили, відповідно до цього правила.

«Ах, как тебе родиться пофартило...» – співав В. Висоцький про режисера Ю.П. Любімова. Теж саме можна сказати і відносно В.І. Большакова. Так, його дитинство прийшлося на воєнні та повоєнні роки. Він добре пам'ятав, як в 1941-му разом з мамою, сестрою біг з Дніпропетровська до Маячки від фашистської навали. Довге життя не буває безхмарним. Але головне, що його найкращі роки співпали з найкращими роками країни. Покоління шестидесятників – найбільш симпатичне явище суспільного життя СРСР. Завдяки енергії цих людей всі галузі діяльності отримали такий імпульс, що його інерція відчутна й зараз. Особистість Большакова формувалась у часи інтенсивного розвитку промисловості, гострої потреби в інженерних кадрах, заохочення наукової діяльності. Статус науковця був престижним, праця викладачів добре оплачувалась. Тому активність Большакова була результативною. Активність і різнобічність – ще одна риса Вадима Івановича. Наприклад, студентом він опановував цілину, працюючи комбайнером. На зароблені гроші придбав засіб пересування (не можу згадати, це був моторолер чи мотоцикл), після чого все життя був водієм, змінюючи поступово автомобілі. Ще він був садівником: нам було цікаво давати одне одному поради про дачне господарювання. Не варто забувати, що він був парторгом. Тому, що властиво представникам його покоління, він болісно сприймав розвал промисловості і освіти. Вже будучи академіком, В.І. Большаков брав участь у розробці державних програм відродження економічного потенціалу України.

Вадим Іванович пішов з життя більше двох років тому. Для більшості, зокрема, і для мене, його смерть була неочікуваною, адже він працював до останнього. Ми пам'ятаємо В.І. Большакова. На його честь восени цього року відбудеться Міжнародна конференція «Надійність і динаміка важких машин». На ній буде презентована збірка спогадів про Вадима Івановича.

У доброму гуморі

Сергій БІЛОДІДЕНКО,
завідувач кафедри машин і агрегатів
металургійного виробництва

[Перейти до змісту](#)

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!

Таке чудове студентське життя ...

Ось і знову наступив навчальний рік. Попереду знову лекції, лабораторні роботи, семінари, контрольні, заліки. Буде, мабуть, складно, але усі труднощі швидко минають. А враження від нашого студентського життя залишаються. Скільки всього трапляється за рік, не все й запам'ятаєш. Головне, щоб студент залишався у доброму гуморі й із посмішкою згадував миттєвості такого чудового студентського життя, яке, на жаль, минає так швидко.

- Чому це на студентському весіллі наречена нічого не п'є й не їсть?
- А вона не скидалась.
- Той, хто у нас у кімнаті вважає, що вночі не можна їсти, хай мені пояснить, навіщо у холодильнику горить лампочка.
- Ти знаєш, Жоро, спочатку було гарно, потім дуже гарно, а потім так гарно, що й досі погано.
- Ми, братан, з тобою вчора здорово душу відвели. Сьогодні не можу згадати, куди.
- Я, подруго, обожнюю читати гороскоп. Це єдине місце, де у мене є гроші, мандрівки й ідеальні стосунки.
- Ти така класна, люба, стаєш, коли вип'єш!
- І ти теж класний стаєш, коли я вип'ю.
- Чуєш, Лариско, може поцілуєш мене у знак примирення?
- А де він у тебе?
- Знаєш, Олеже, є щось невидиме, невловиме, що нас оточує й робить щасливішими ...
- Кохання?
- Ні, Wi-Fi.
- Знаєте, професор, британські вчені вже довели, що Земля не кругла, а чорна і скрипить на зубах.
- А я вам скажу, панове, дуже коротко про себе: моїм батькам не соромно.
- Ну от, Миколо, мені переконати тебе не вдається, тому я одразу перейду до образ.
- Я, Коляне, деяким дівчатам не довіряю: вони підступні й хитрі – на нігті приклеюють нігті, на бровах малюють брови.
- Терпіння, мій друже, безумовно, сильна зброя, але іноді жалкуєш, що вона не вогнепальна.

- У мені стільки добра, ніжності, любо подруго. Хочеться комусь дарувати ... Усім, безумовно, не вистачить, а от хтось один огребе повною лопатою.
- Я сьогодні рано вранці у гуртожитку вирішила зробити зарядку, лягла на підлогу ... і заснула.
- А я нещодавно танцюю з одним на вечірці, і він мені каже:
 - «Ви так схожі на мою другу дружину!». Я питаю: «А скільки їх у вас було?».
 - «Одна» – відповідає.
- Я от що подумала, подруго, якщо на асфальті написано «Я тебе кохаю», то може, хтось любить асфальт.
- Сьогодні рівно півроку, як я завтра вранці прокинувся й побіжу у парк.

Куточок гумору підготувала
редакція «Кадрів металургії»
[Перейти до змісту](#)
